

Školní
časopis 2021

OBČASNÍK

Valentýn

OBSAH

Průšvih, nebo šance na revoluci ve vzdělávání?	4
Rozhovor s paní učitelkou Seimlovou	5
Anketa: Jak vnímáte svátek sv. Valentýna?	9
Rozhovor s panem školníkem	10
Rozhovor s absolventem - Olga Thámová	13
Sport.....	16
Hlášky žáků a učitelů plus meme	17
Výzva – vyfot’ svou pracovnu	22
Tvůrčí psaní	23
Ilustrace.....	27
Recept – čokoládová bomba Honzy Klementa	28
Zimní zábava.....	29
Vyhlášení soutěží	31
Redakce doporučuje	35

Milí čtenáři,

dovolte nám, abychom Vám předložili další číslo našeho časopisu. Bohužel i tentokrát vznikl časopis především v období distanční výuky. I tak se nám ale povedlo dát dohromady celkem čtyři rozhovory, obohatit rubriku „Hlášky učitelů a žáků“ a v samotném závěru zimní číslo vydat. To, že se nám povedlo na dálku další číslo, beru jako důkaz toho, že si dokážeme i v nelehkých časech poradit, že to nevzdáváme a potvrzujeme tak cimrmanovské heslo: „Čech se přizpůsobí“.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se na časopisu podíleli. Ať už samotným žákům, kteří přispěli svým skvělým nápadem, který následně zpracovali, ale také pedagogům za poskytnutí rozhovoru či jiného obsahu do časopisu.

Doufám, že se Vám bude naše zimní číslo líbit a třeba příště se s námi budete na tvorbě podílet.

Přeji příjemné čtení.

Petra Bicková

PRŮŠVIH, NEBO ŠANCE NA REVOLUCI VE VZDĚLÁVÁNÍ?

Milí čtenáři školního časopisu,

už druhý školní rok se potýkáme s omezeními, která ovlivňují výuku na školách. Žáci napříč ročníky se potýkají s různou mírou zákazů. Relativně normálně, i když bez milovaného tělocviku a zpěvu se aktuálně vzdělávají první a druhé třídy. Ostatní ročníky dělí svoje aktivity mezi online hodiny, výuková videa a plnění zadaných úkolů. Musím většinu všech zúčastněných pochválit za snahu i řadu krásných hodin. IT gramotnost všech účastníků systému není vůbec špatná.

Určitě máme ale oprávněné obavy o vstřípení návyků, vědomostí a dovedností, řady základních stavebních kamenů našeho vzdělání, které zdaleka nekončí vyjmenovanými slovy či násobilkou. Bojíme se, že někteří žáci budou mít značné mezery. Proto je nezbytná spolupráce rodičů a snaha plnit úkoly, kterých je většinou méně než při běžné výuce co nejsvědomitěji. Ano méně. Mnozí učitelé se snaží vštěpovat to nejdůležitější a přehodnocují objemy probíraného učiva. I česká školní inspekce doporučuje zredukovat učivo. Zároveň se ale naše školství potýká v mezinárodních porovnáních s nedostatečným výkonem a všichni, kdo o školství přemýšlí, hodnotí jako nedostatečné sepětí školy s praktickým životem. Naše vzdělávání je hodnoceno jako příliš konzervativní. Můžeme tedy současnou situaci brát jako šanci na přehodnocení náplně i metod, jako podnět k revoluci v našem školství. Ta by mohla naše školství učinit modernějším, živějším a bližším potřebám skutečného života.

Proto nevěšτε hlavy, vytrvejte v aktivitě a věřte, že vše zlé je k něčemu dobré. Držím nám všem palce.

S pozdravem Jiří Thám, ředitel školy

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU SEIMLOVOU

Lucie Seimlová učí na naší škole matematiku, fyziku a zeměpis. V rozhovoru mluvila o škole, ale i o svém soukromí. Prozradila nám, že má jednu dceru a také, že viděla Ufo. Jak probíhalo setkání s mimozemskou civilizací se dozvíte v článku.

Chtěla jste být vždycky učitelkou a proč?

Ano, vždy. Nevím proč, ale cítila jsem to jako svoji životní cestu. Chtěla jsem být učitelkou vlastně už od školky. Takže jsem šla tím směrem. Nevím, co jiného bych dělala, kdybych nemohla učit. Vím to od narození a možná ještě před tím, než jsem se narodila (smích)!

Vždycky působíte plná energie, jak to děláte?

Hele, to vůbec nevím. Říká to hodně lidí, ale vnitřně se cítím dost často unavená, ale navenek to prostě není vidět. Nemusím se před lidmi nějak přemáhat. Přijde mi, že i když nemám energii, ale jsem ve škole, tak mi to tu energii dodává. Někdy je to náročné, ale člověk je pořád udržovaný v určitý pozornosti. Pak když jsem doma sama, tak jsem schopná dvanáct až třináct hodin nepřetržitě spát a dobíjet baterky (smích).

Který předmět učíte radši, zeměpis, fyziku nebo matematiku?

Nejradši z těch předmětů mám matematiku. To je nejoblíbenější předmět. Třeba mě baví i dějepis, ten jsem nestudovala, ale maturovala jsem z něho, ale nejradši mám matematiku. Takže matematiku. Baví mě všechny předměty, ale matematika mi ze všech těch předmětů přijde víc taková systematická, logická, takže dávám nejvíce procent matice.

Jak jste se dostala do Křemže?

Do Křemže jsem se dostala jako na další různá místa v životě. Osud mě sem zavál za vámi. Je to zase součást životní cesty. A jak to vlastně bylo? Zavolal mi pan ředitel, že rozvázal pracovní smlouvu s předchozím učitelem, že buď oni s ním byli nespokojení, nebo on tu byl nespokojený, prostě ta vzájemná spolupráce nebyla taková, jak se očekávalo. Vzpomněl si na mě, protože jsem sem před nějakými lety dávala životopis a pana ředitele znám, protože mě učil na gymnasiu. Vzpomněl si na mě, že učím ty předměty, které zrovna potřebovali, takže mi zavolaal, a já jsem nabídku přijala. Je tu dobrá atmosféra a celkově ten kolektiv funguje, vždycky je někde něco jako ale v celku je to tu příjemný, příjemná atmosféra je tady, takže jsem tu ráda.

Líbí se vám tady?

To je vlastně součástí předchozí otázky. Ano, líbí se mi tady. Jako samozřejmě, role učitele je náročná, je to složitý povolání, ale opravdu je to povolání, který chci dělat, i přes všechna ta úskalí. Hlavně v této době v rámci těch distančních výuk, člověk se nemůže zavděčit všem, je to složitý pro všechny. V téhle době je to blbý, ale jinak mám svoje povolání ráda a místo také, takže uvidíme, co přinese budoucnost, ale budu ráda, když tady budu moci zůstat.

Vyhovuje vám distanční výuka?

Jelikož umím předpovídat budoucnost, tak jsem i na to odpověděla v předchozí otázce! Dejme tomu, když je jenom ta distanční výuka, ale jak je to na půl, tak je to takový složitější. Je to větší chaos.

Výhoda je to, že můžeš být nenalíčená v pyžamu, můžeš si dát sprchu ve tři odpoledne, takže to je možná jediná výhoda. Ale to je tak všechno, protože děti na tom trátí, a ne všechny děti mají doma dobrý sociální zázemí a rodiče jim můžou pomoci. Proto se snažím být vždycky s každým v kontaktu i mimo pracovní dobu, i mimo jiný kanály, než jsou Teams. Ale ne vždycky to všichni využili.

Meziřeč: „Další otázka bude, nebude? Předpovídám budoucnost, moje koule věštecká říká že nebude.....je tam ještě nějaká otázka?....takže jedna nebude, budou tři“.

Prozradíte nám něco ze svého soukromí? Třeba kolik máte dětí?

Jedno dítě mám. Klidně řeknu cokoli ze svého soukromí, nejsem žádná celebrita. Co můžu říct... bydlím v rodinném domku se svojí dcerou, se svým psem, teď mám krátce přítele, pět měsíců, takže tam bydlí taky s námi, takže jsme taková mini rodinka a je to v pohodě. Už jsem ve věku, kdy naštěstí nejsem finančně závislá na svých rodičích, takže jsem osamostatněná, což je velká výhoda. Jinak mám dvě ségry, nevlastního brácha, takže jsme taková velká rodina. Vdaná nejsem, jestli se vdávat budu nevím a víc ze soukromí nevím co říct...nejsem vegetarián(smích). A necvičím, nemám ráda cvičení, jsem líný člověk, jsem hodně líný člověk.

Říká se, že jste viděla Ufo. Co je na tom pravdy?

Jo, tak to není žádný tajemství, za co bych se měla stydět, já myslím, že je to jen mimozemská civilizace i v rámci vědy a techniky a všeho je už jasně dokázaná, takže to považuju úplně za automatickou věc. Paralelní světy, mimozemskou civilizaci, lítací talíře, viděla jsem je. Naštěstí

nebyli u mě doma v obýváku, ale viděla jsem jenom ten talíř. I když nevíš. Třeba je někde ufon, a nevíš o tom... no nejsem blázen (pozn. redakce - všimla si asi, že na ní redakce vážně jak na blázna koukala), věřím na tyhle věci. Věřím na duchy, věřím na kontakt s posmrtným světem, věřím na to že, když člověk umře, že má možnost znovu se narodit nebo se stát součástí nějaké vesmírné energie. Věřím prostě v něco nadpozemského. Nemyslím si, že jsme úplně nejvyšší druh, co existuje, nemyslím si to. Tohle je strašně dlouhé téma, který vám dá další a další otázky do hlavy. Myslím si, že kdybychom věděli všechno, jak doopravdy je, že bychom se z toho zbláznili, takže hodně věcí je nám utajovaných a možná je to dobře. Na onom světě se dozvíme víc. Jo je to tak, věřím v Boha, ale neuznávám církevní instituce, ale věřím že něco je a všechno má svůj smysl, že se lidi setkávají, protože si umí něco předat, že se vytváří nějaký interakce z toho důvodu, že to tak má být.

Vy máte dceru, která je hudebně nadaná. Má to po Vás?

Já hudebně nejsem nadaná. To je ironie, že jo? Vy jste mě chtěly urazit! Ne já nejsem hudebně vůbec nadaná, dcera je hudebně nadaná, nebo jako nevím, nechci to posuzovat já, to není v mých kompetencích, ale hraje na klavír, na klarinet, zpívá, takže doufám že si půjde za svým snem, a bude dělat, co chce. A doufám, že hodně dětí má tu možnost dělat to, co chtějí, to je důležité, cítit lásku, bezpečí a vědět že mají zázemí jak doma, tak ve škole a jít si za svým snem. Moje dcera chce studovat konzervatoř, táhne jí to k hudbě, táhne jí to k herectví, nadání a sklony k tomu má. Ale jak i já jí říkám doma, nadání nestačí, důležitá je píle. Máte kvalitní zpěváky, kvalitní hudebníky, ale když nebudou trénovat tak to stejně nikam nedotáhnou. Takže musí to být vyvážené - píle, snaha, a pokora. Pokora je důležitá. Můžeš být dobrý, ale prostě nebudeš dobrý člověk a stejně si to svoje nenajdeš, takže prostě já to říkám i vám, důležitý je skloubit všechny tyto faktory, být skromný, pokorný, vstřícný, obětavý a všechno se ti vrátí.

Co ráda děláte?

Ráda spím, ráda jím, koukám na různé filmy - sci-fi, nějaký psychologický mysteriózní filmy. Ráda chodím do restaurací, měla jsem deprese, že je zase zavřou, protože jsme chtěli jít do indický, a zase nepůjdeme. Ráda chodím do čajovny, mám ráda takovou klidnou atmosféru. Nemám ráda hádky, nemám ráda spory, nemám ráda konflikty. Mám ráda, když si lidi říkají upřímně, co si myslí, ne vždycky je snadný přijmout tu pravdu. Nemám ráda, když třeba děti jsou oklamávané rodičema.

Dále mám ráda černou barvu, protože opticky zužuje, což je třeba, když necvičím. Ráda chodím do muzeí, do divadla, na muzikály, na operu, mám prostě ráda kulturu. Teď úplně maximálně trpím, protože nemůžu chodit za kulturou. Ráda prostě obrážím různé akce.

Slavíte Valentýna?

Asi ne, teď mám přítele, ale nebudeme to nějak slavit. Já si myslím že, co se týče i celkově svátků jako Vánoce či Valentýn, máme Vánoce každý den. Hodně lidí argumentuje že je to americký svátek, přitom to původem není americký svátek. Historicky, logicky není, ale neslavíme to. Podle mě je důležité dávat si lásku najevo každý den. Pro mě je důležité, když jde dcera do školy, nebo přítel do práce, nebo já jedu, tak se prostě hezky rozloučit, protože nikdy nevíš, jestli se vrátíš domů. Tak to je pro mě takový důležitý. Cítit lásku, a když se s někým máte rádi, cítíte, že je to to pravý, tak si nemusíte dávat srdíčka. Já jsem občas taková infantilní, že napíšu vzkaz na papírek mám tě ráda, nebo nakreslím dceři srdíčko, ale není to Valentýn, je to prostě během roku. A to samý Vánoce, my to nehrotíme, zabalím dceři nějaký dárky, ale my si v podstatě děláme Vánoce furt. Pro mě je důležitější než ten materiální dárek, ten čas strávený spolu. Mně udělá radost, když si všichni sedneme, povečeříme, zahrajeme si nějaký stolní hry, jdeme na procházku nebo někam na výlet, a vím že dělám něco pro sebe, ale i pro ty druhé a nemusí to být zrovna Vánoce. Je to jako tradice, nějaký svátek, zdobíme stromeček, ale jinak to nějak nelámeme přes koleno.

Mariana Ondryášová. Nela

Zemanová, Klára Jantková, Markéta Šipanová, Lucie Broučková, Tereza Broučková 7.A

ANKETA: JAK VNÍMÁTE SVÁTEK SV. VALENTÝNA?

Valentýn je svátek, který v Česku nemá tradici, ale poslední roky vidáme na začátku února výlohy vyzdobené srdíčky a mnoho výrobků se zamilovanými motivy. Naši redakci zajímalo, jak k tomuto svátku přistupují žáci naší školy.

Valentýn nijak nevnímám, a nijak ho neslavím. Myslím si, že je to svátek, co se u nás v Česku moc neslaví...

Barbora Šipanová 5.B

Valentýn je anglosaský svátek, který sem přišel v 90. letech minulého století. Myslím si, že je to velice pěkný svátek, který se i u nás dobře ujal. Navštívila jsem město Salcburk v Rakousku, kde je most zámků. Na tomto mostě jsou pověšeny stovky zámečků. Ty zámečky reprezentují zamilované páry, které je tam daly. Určitě stojí za vidění.

Barbora Schneiderová 9.A

Můj názor na Valentýn je ten, že by ho měli slavit všichni, ať už jenom čokoládou nebo nějak aby si dali vědět, že jim na sobě záleží. Nepřijde mi moc podstatné, jestli to je americký svátek, anebo evropský.

Nina Došková 9.B

ROZHOVOR S PANEM ŠKOLNÍKEM

V redakčním týmu nás napadlo, že bychom kromě rozhovorů s učiteli mohli dělat rozhovory i s jinými zaměstnanci školy. Proto jsme si připravili rozhovor s panem školníkem Janem Bícou. Vymyslet pár otázek samo osobě není tak těžké, ale tento rozhovor probíhal až nečekaně neobvykle. Ne díky momentální situaci, ale zkrátka jen díky povinnostem pana školníka.

Jak se zdá pan školník nehodlá ztrácet čas, který má na svou práci jinými věcmi, proto nás na rozhovor vzal rovnou na chodbu, kde nás doslova provedl jeho běžnou každodenní povinností. Jednalo se o přidělení plakátu.

Věděli jste, že pan školník je vášnivý cyklista a cestovatel? Pokud vás zajímá život školníka, čtěte níže!

Jak vypadá den školníka, co všechno děláte?

Ráno od šesti hodin kontroluji, jestli je zatopeno, jestli je ve třídách teplo a jestli se někde celou noc nesvítí.

(odmlka)

Pak od sedmi rozvážím svačiny do školek: do Křemže a do Chlumu...

(přitlouká hřebík)

Pak tady hlídám vrátnici...

(další hřebík a domluva na výšce přitlučení plakátu)

No a pak jdu spravovat co se rozbije a rozvážím obědy.

Baví vás tahle práce?

(Dlouhá odmlka – hřebík)

Docela joo...

Baví mě tím, že není jednotvárná. Baví mě, že můžu přemýšlet o tom, jak co udělám nebo vylepším, a je to pokaždé něco jiného.

Jste místní?

Ano. Sousedím tady se školkou. Bydlím nedaleko.

Proč nebydlíte ve škole jako správný školník?

Netřeba, bydlím hned u školy.

(Prochází třída mířící na oběd)

Působíte jako člověk, který má rád legraci, je to pravda?

Sranda, ano ta musí být, přeci v práci musí být veselo, ne?

(Tázavý pohled)

Co jste dělal za jiná zaměstnání? - pokud jste tedy nějaká jiná dělal.

Měl jsem asi deset zaměstnání.

(Smích, hřebík)

Všechny vám je vyjmenuju, pokud si na všechny vzpomenu...

(Přemýšlí)

Tak první jsem byl zaměstnaný v patnácti letech na brigádě. Na pile ve Mříčí. Tam jsem byl měsíc. Pak jsem byl asi čtrnáct dní na školce, když se stavěla školka tady ve Křemži. Pak jsem se učil, a to jsem pracoval v mrazírnách. Tam, kde je teď v Budějovicích letní kino, tak tam byl dřív starej stadion. Potom jsem byl dlouho v JZD – asi devět let. No a pak už jsem to střídal: Seřizovač v Kohinoorce. Odtamtud jsem přešel a dělal jsem prodavače papíru v Krumlově. Pak jsem prodával bižuterie v Praze. Chvilí jsem dělal natěrače. Pak mě bavila auta, tak jsem si udělal výuční list a začal jsem opravovat auta. To jsem dělal 20 let. Poté jsem chvíli dělal na stavbě. Pak jsem byl krátce na brigádě v STK. Potom jsem dělal pošťáka – taky dlouho – brigáda. No a pak jsem se dostal do školy. To je všechno.

Co děláte ve volném čase?

No teď nejradši jezdím na kole. A když není počasí, tak rád chodím pěšky, to mi nevadí. A když je zase moc horko, tak mám rád lodě, takže mám rád plachetnice, kánoe – jakoukoliv loď. Taky rád chodím na houby... A rád koukám na televizi.

Pan školník se nabídl a řekl nám také, co by chtěl nejraději dělat:

Chtěl bych cestovat – cestovat na kole. Chtěl jsem jet odsud na kole do Vídně a kolem Dunaje k Černému moři. Jednou jsem takhle jel třídní výlet vlakem. Kdybyste chtěli vidět fotky, tak je mám na instagramu.

Ptal se nás také co bychom třeba chtěly na škole změnit nebo vylepšit:

V tu chvíli nás nic nenapadalo, ale zmínily jsme se o školním klubu. Pověděly jsme mu, že by to chtělo trochu vylepšit a dát tam například více věcí, protože nám to tam nepříjde moc zaplněné.

Školník nám na to stručně odpověděl, že nejspíše samy víme, že čím více věcí, tím více práce s úklidem. Proto kdyby tam bylo hodně věcí, uklízečka by tam strávila spoustu času. Avšak že se možná na škole budou některé věci ještě vylepšovat...

Zdroj: Instagram. Pan školník nám dovolil zveřejnit fotografii ze svého instagramového účtu.

Přepis a zpracování: Markéta Šipanová

Rozhovor: Lucie Broučková, Tereza Broučková, Mariana Ondryášová, Nela Zemanová 7. A

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM - OLGA THÁMOVÁ

Jak vzpomínáte na základní školu ve Křemži?

Na základní školu ve Křemži vzpomínám moc ráda, protože jsme měli bezvadnou třídu, a dokonce se dodnes scházíme. Snažíme se každý rok, ale minulý rok to teda nešlo kvůli té epidemii, ale jinak každý rok máme třídní sraz. Mám na ni hodně dobré vzpomínky a své spolužáky mám hodně ráda.

Jak jste se dostala ke zpěvu? Zpívala jste třeba už od mala nebo až v dospělosti?

Ke zpěvu jsem se dostala asi v rodině, protože můj táta a děda byl hodně hudebně nadaný. Chodila jsem na klavír a zpívala jsem ve školním sboru, vedla ho tenkrát paní učitelka Vítková a tam jsem asi zpívala nejvíc. Potom jsem studovala hudební výchovu tady na Jihočeské univerzitě, takže jsem s tím jako pokračovala.

Kde jste se seznámili s panem ředitelem?

Pan ředitel učil dřív na gymnáziu v České ulici v Budějovicích a moje švagrová, která tam teď učí, měla maminka. Ta tam také učila. Já byla ve třetíku a ona mi vzkázala, že jedna učitelka jde na mateřskou a rychle hledají někoho. Já ještě neměla školu dodělanou, ale někoho potřebovali, tak jsem tam šla. Učila jsem pár hodin němčiny a pak jsem tam ještě zůstala a učila hudebku, a protože jsem měla kabinet s panem ředitelem na stejném patře, tak jsme se takhle seznámili. Takže se známe z gymnázia v Český.

Napadlo vás někdy že váš manžel bude ředitel základní školy?

Ne, tak to mě asi nikdy nenapadlo, ale je to příjemné, že pracuje blízko domova. Ani jsme nepočítali, že to bude tak brzo. Paní ředitelka Koubová odešla v pololetí a oni rychle někoho hledali. Sice do konce školního roku to dělal ještě pan zástupce, ale potom nastoupil můj manžel. Ale nenapadlo mě to.

Učil vás někdo, kdo pak učil vaše děti?

Ty jo... Paní učitelka Příbíková, ale nevím. Pan učitel Vítek si myslím, ten mě učil i pak tam učil, když Vašek nastoupil. Pan učitel Soukup mě taky učil zeměpis, to si ještě pamatuji, protože

mě to strašně bavilo, on dělal takový soutěže, vždycky nám něco rychle ukazoval na mapě na čas.

Proč neučíte ve Křemži?

Protože si myslím, že není vhodný, aby manželé učili na jedné škole. To je asi pochopitelné, že to není asi úplně dobrý. Jednak potom nemůžete na toho ředitele moc nadávat, že jo. A já učím hodně ráda starší děti, takže radši učím na tom gymnáziu, kde jsou i ty, co už jdou k maturitě. Prostě radši učím starší děti, proto učím na gymnáziu.

Kdybyste si mohla vybrat jakékoliv povolání jaké by to bylo? Proč?

Tak já chtěla být vždycky kosmonautem a potom jsem chtěla být paní uklízečkou v mateřské školce, protože jsme tady v Chlumu měli hrozně hodnou paní uklízečku, tu jsem úplně milovala, a tak jsem strašně chtěla být uklízečkou v mateřské školce. Pak jsem chtěla dělat něco s chemií, ale asi bych si znova vybrala to, abych byla zase učitelka, protože mě to moc baví.

Jaký byl váš dětský sen, který se vám splnil?

Asi abych měla velkou rodinu a mohla bydlet tady v Chlumu, nechtěla bych bydlet jinde.

Chtěla byste nám ještě něco říct?

Ještě k té základce... Já jsem měla paní učitelku Bémovou, ta bohužel zemřela velmi brzy, protože byla nemocná, měla rakovinu, ale byla to výborná učitelka, hodně přísná ale bezva. Měli jsme jí na výtvarku a na češtinu, také vedla výtvarný kroužek. Vyráběli jsme strašně věci na výtvaráku, to mě moc bavilo.

Zajímavý je ještě to, že jsem měla ráda ruštinu. My jsme v páté třídě dostali ruštinu a byli to samý obrázky v té knížce. Pouštěli nám gramofonové desky, to nebyly černé a těžké desky jako možná znáte, ale byly takový průhledný jako z nějakého plastu. Byly na nich písničky a pohádky a učilo se zábavnou formou. To nás strašně bavilo. A paní učitelka Bémová nám říkala: „Počkejte v osmé třídě,“ a měla pravdu, pak už té ruštiny bylo moc a už nás to nebavilo. A jak je teďka družina dole v suterénu, tak tam byla učebna ruštiny. Bylo to tam takový zajímavý, zajímavé stolečky, sluchátka taková prostě stará jazyková učebna a moc nás to bavilo tam chodit.

Paní učitelka Bémová byla hrozně bezva na ty školní výlety, takže my jsme v páté třídě jeli do Prahy, to ještě nebylo nic moc a béčko se vždycky svezlo s námi. V šestce jsme byli v Babiččině

údolí, to je v Ratibořicích jo severovýchod Čech, tam byla sranda, že jsme tam přijeli a ten hotel, ve kterým jsme měli bydlet, tak vyhořel. Tak nám rychle hledali nějaký hotel, kde bychom mohli být. Pak nám něco našli a bylo to dost strašný, byly tam díry ve dveřích, že jsi viděla na chodbu, no šílený, šílená úroveň, ale bylo to dobrodružství. V sedmičce jsem si zrovna zlomila nohu na lyžích, takže jsem nebyla ani na výletě, protože jsem nemohla. A to jeli do Bratislavy na čtyři dny, ty Ratibořice byly asi na tři dny. A pak jsme jeli v osmé třídě normálně do Tater na týden, to bylo úplně skvělý, fakt na týden v Tatrách. A chodili jsme tam na ty túry různý, ale to bylo úplně skvělí. Bydleli jsme tam v nějakých chatkách a pořád jsme tam zkoušeli nějakou šaratici, to je taková škaredá minerálka. Takže výlety jsme měli úplně úžasný. Tak ta základka byla skvělá.

A ještě jsme měli šikovný kluky ve třídě, co dělali hodně takový polejvačky, my jsme si vzali nějaký nádoby, já ani nevím, kde to vzali. Když se řeklo „jdem se polejvat“, tak tam u záchodů ve třídě u umyvadla byly takový prohnílý parkety a my jsme to tam tak zmočili, že tam byly asi dva centimetry vody. Ty parkety u toho umyvadla byly tak promočený, úplně prohnílý tak jsme tam zasadili hrách a pěstovali tam hrách. A my jsme tyhle všechny naše akce sepsali do takový kroniky a tu jsme právě věnovali té paní učitelce Bémové, ani nevím, kdo to teď má. Možná to někomu dala, nevím. Hodně jsme si tam užili.

Na srazu se scházíme i s béčkem a tam taky byli týpci (jak by se dneska řeklo). Co pak vypráví, všichni žasnou. Lezli někdy v noci do školy a opravovali si tam známky v sešitech, no hrozný. Nechali si pootevřené okno a pak tam v noci lezli. To už teď nejde, protože je tam alarm, tak by to asi úplně nešlo. Tam jsme toho opravdu moc zažili a bylo to hodně hezký. Já ani na střední školu tak nevzpomínám, jako na tu základku.

Když se opravovala tahle škola, tak byla škola tam, kde je teďka obec, radnice – tam bývala škola. To bylo taky takový zajímavý, on tam byl dříve dětský domov pak se odstěhoval někam pryč, pak tam teda byla chvíli škola.

Lucie Broučková, Tereza

Broučková, Mariana Ondryášová, Markéra Šipanová 7. A

SPORT

Věděli jste, že máme na škole úspěšnou atletku? Jedná se o Zuzanu Motejlovou ze 6. B. Jaký sport přesně dělá a jaké úspěchy už má za sebou? Dozvíte se v rozhovoru.

Jaký sport děláš?

Atletiku.

Jak dlouho ji děláš?

Jeden rok.

Chtěla jsi tenhle sport vždycky dělat nebo tě zajímali i jiné sporty?

Chtěla jsem vždy dělat atletiku.

Máš raději kolektivní sporty nebo jako jednotlivce?

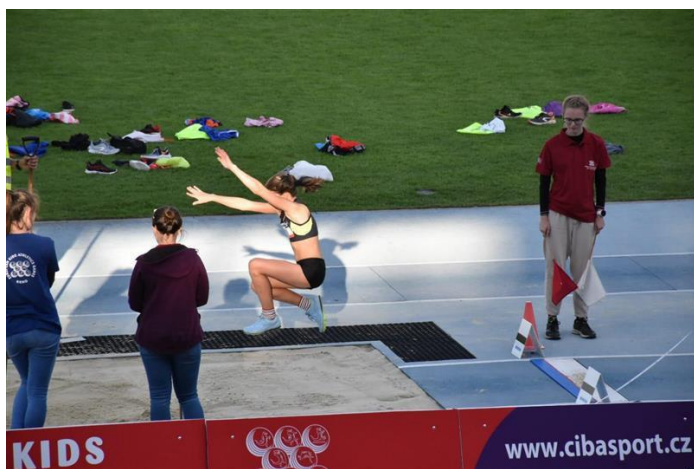
Mám raději sporty pro jednotlivce.

Čeho všeho už jsi ve sportu dosáhla?

Můj největší úspěch byl na Mistrovství Evropy dětí, a to ve skoku vysokém, kde jsem dosáhla 4. místa.

Máš nějaký sportovní cíl nebo sen?

Chtěla bych atletiku dělat profesionálně.

Zuzana Motejlová skáče také do dálky.

Mariana Ondryášová 7.A

HLÁŠKY ŽÁKŮ A UČITELŮ PLUS MEME

Rozhodli jsme se rubriku „Hlášky učitelů a žáků“ rozšířit o meme spojené s tématem školy. Děkujeme především Edovi Jurčíkovi ze 7.A, který jich vytvořil více a také Kubovi Thámovi, Matějovi Andrlíkovi a Marianě Ondryášové. Budeme rádi, když se do příštích čísel zapojíte i Vy. S jakýmkoliv nápadem kontaktuje Petru Bickovou.

Omluva: „Paní učitelko, omlouvám se, že ve slohu chybí zápletka, ale nám se o Vánocích nic zajímavého nestalo!“

Učitelka v 9.B: „Andersen byl asexuál.“

První žák: „Já vím, co to znamená. Že nemá chuť ani na ženský ani na chlapy.“

Druhý žák: „To je jako ateista.“

Zpátky první žák: „Nebo antiperspirant.“

Učitelka v 9.B: „Ted’ jsem vyvolávala jen kluky, tak ať to máme genderově vyvážené, tak nějaká holka.“

Žák: „Paní učitelko, já myslím, že jste to dobře vyvážila, když jste vyvolala Honzu.“

Učitelka: „To říká kluk, který si lakuje nehty?“

Učitelka: „Další větu nám udělá třeba Honzík.“

Odpověď v chatu: „Já vás neslyším.“

Žák: „Tak jak můžeš vědět, že tě paní učitelka vyvolala?“

jak vidí učitelské
židle učitelé:

jak vidí učitelské
židle studenti:

Eduard Jurčík 7.A

*učitelka si odvede žáka
za dveře*

celá třída:

Eduard Jurčík 7.A

učitelka: test bude
JEDNODUCHÝ.

test:

[illegible]

Eduard Jurčík 7.A

**KDYŽ ČEKÁŠ AŽ TI SKONČÍ ONLINE HODINA A ŘÍKÁŠ
SI ŽE PANÍ UČITELKA ZAPOMNĚLA NA DOMÁCÍ ÚKOL A KDYŽ UŽ
ŘÍKÁŠ NASHLEDANOU ALE PAK SI NA ÚKOL PANÍ UČITELKA VZPOMENE.**

imgflip.com

Jakub Thám 5.B

školní oběd

Hanička

Eduard Jurčík 7.A

když se napiješ při
hodině :

když se napiješ při
online hodině:

Eduard Jurčík 7.A

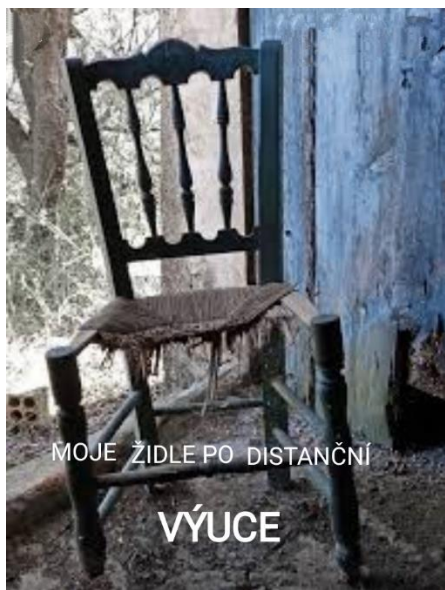
Matěj Andrlík 7.A

nikdo nic:

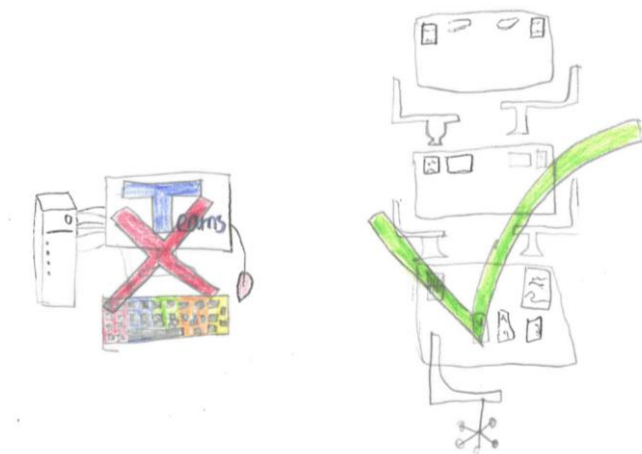
kuchařky ve školní jídelně,
když nedojíš oběd:

Eduard Jurčík 7.A

Mariana Ondryášová 7.A

Petr Hálek 6.B

VÝZVA – VYFOŤ SVOU PRACOVNU

A takhle to vypadá, když učitel učí online. Kdo najde mezi počítači počítačového experta, vyhrává zjištění dobrého zraku a postřehu. A jakou pracovnu na distanční výuku máte? Pošli foto své pracovny a objev se v příštím čísle! Neváhej a posílej!!

TVŮRČÍ PSANÍ

V zimním čísle pro Vás máme několik autorských textů a básní od našich žáků. V 7. A se psal sloh. Tématem bylo krátké líčení jarních květů. Šlo o krátké hádanky. Málokdy se povedou takto pěkná zpracování, proto se s Vámi o některá z nich níže podělíme. Osmáci zase psali úvahu na novoroční předsevzetí. A na prvním stupni máme velmi šikovnou autorku bajek. Příjemné čtení ☺

Narcisy

*Cibulka do země,
zelené listy vyžene
a žluté květy
s omamnou vůní.*

Karolína Bartošová

*Trsy trávy a pak květ,
mističku má uprostřed.*

Lucie Broučková

Dva žluté zvony, které ohlašují jaro.

Anna Djiba

*Jako slunce v trávě září,
píší jaro v kalendáři.*

Klára Janktová

Rostou zlatě, krásně v partě.

Richard Domin

Leknín

*Na velkém listě květina bílá,
nad vodní hladinou se usmívá.*

Markéta Šípanová

Chrpa

*Oči modré, jak pomněnky máš,
na kraji v obilí se ukryváš.*

Adam Malachovský

Modrá obloha, co roste v obilí.

Pavel Těšínský

Jetel

*Jsem maličký,
fialové barvičky,
můžu být i bílý,
někteří lidé se mnou léčí.*

Mariana Ondryášová

*Na louce zelené pěkně si hoví,
fialové hlavičky do nebe hledí.*

Markéta Šípanová

Jak chtěla sova brýle

Byla jednou jedna sova – Sára se jmenovala. Každý rok snášela vejce . Moc jí ale vadilo, že svá vejce nedovede spočítat. Měla totiž výborný sluch, ale i v noci málo viděla. Jednou za měsíc bylo soví zasedání. Sára taky přiletěla. Soví vládkyně rozdala všem sovám letáčky. Na těch bylo napsáno: *Módní soví obchody vymyslely pro sovy novou specialitu. Soví brýle!*“

Sára taky dostala letáček, ale na text neviděla. Pak ale po sovách kolovaly brýle různých barev a tvarů na vyzkoušení. Sára taky jedny dostala. Nasadila si je a svět byl hned krásnější!

Od té doby měla Sára výborné oči a jako ostatní sovy mohla každé jaro počítat svá vajíčka.

Klára Průšová 3.B

PŘEDBĚHNĚTE PŘEDSEVZETÍ

Každé písmeno použijte tak, jak k němu dojdete. Začněte: Můj názor na novoroční předsevzetí...

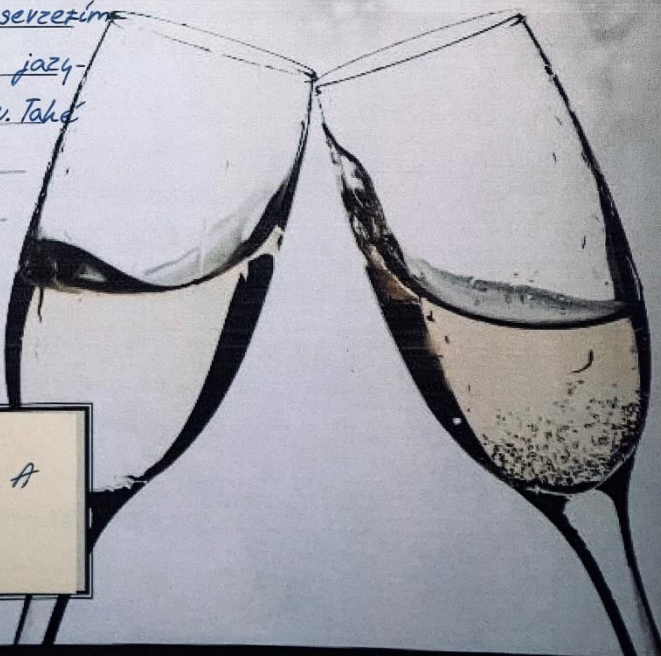
Je docela obyčejný, jelikož každý má na Novoroční předsevzetí jiný názor a já vám povím ten můj. Dříve jsem si žádná předsevzetí nedávala, jelikož mi to přišlo zbytečné, ale tento rok jsem až začala více chápat, jak moc je to vlastně užitečné.

Bez Novoročních předsevzetí, by se nikdo nikdy k ničemu nepřinutil. Nikdo by si nezačal věřit, učit se nebo hubnout. Je hodně lidí, kteří k životu Novoroční předsevzetí potřebují. Moje letošní předsevzetí je abych se více zlepšovala ve fotografování, protože se mi to letos umožnilo a proč toho nevyužít, když ta možnost tu je.

Mým dalším předsevzetím je se více věnovat jazykům a celkově věd. Také bych ráda chtěla začít se více věnovat sportům. To co jsou má předsevzetí na rok 2021.

Jméno: Procházková A

Třída: 8.A

ILUSTRACE

Tomáš Pokorný 8.A

Když nemůžeme kvůli opatřením jezdit na hory, tak si je můžeme alespoň namalovat. Šikovný ilustrátor Tomáš Pokorný nám nakreslil horu Matterhorn, která je sedmou nejvyšší horou Alp. Tyčí se na hranici mezi Švýcarskem a Itálií. Jméno *Matterhorn* pochází z německého *Matte* (horská louka) a charakteristického tvaru hory, *Horn* (roh).

RECEPT – ČOKOLÁDOVÁ BOMBA HONZY KLEMENTA

Co potřebujeme:

- vysoký hrneček
- 2 lžíce Granka
- libovolně lupínků
- mléko až na vrch
- čokoláda
- šlehačka
- brčko
- lžička

Recept: Vezmeme vysoký hrneček a dáme do něj 2 lžíce Granka. Dáme čokoládové nebo skořicové lupínky. Nalijeme mléko a ozdobíme šlehačkou. Dáme lžičku a brčko, navrch nasypeme Granko. Jestli chcete můžete si dát na špičku šlehačky kostičku čokolády.

Jan Klement 8.A

ZIMNÍ ZÁBAVA

OSMISMĚRKA

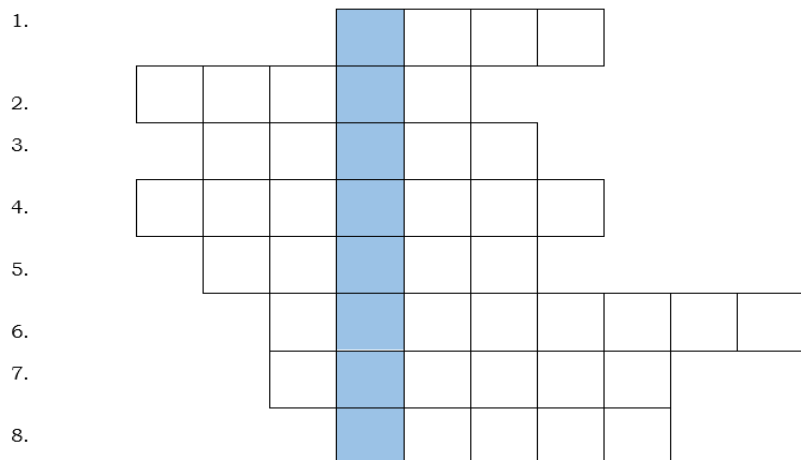
- Valentýn
- Únor
- Polibek
- Pusa
- Květy
- Kytky
- Růže
- Prání
- Láska
- Dárky
- Srdce
- Páry
- Objeti
- Slzy
- Party

P	Ř	Á	N	Í	S	V	V	Á	P
K	T	E	P	U	S	A	K	Z	O
Y	K	S	Á	L	A	L	Í	M	L
T	T	S	R	D	C	E	T	I	I
K	S	Ě	Y	Á	L	N	E	E	B
Y	O	L	V	R	V	T	J	Ž	E
A	N	Ý	Z	K	C	Ý	B	Ů	K
P	A	R	T	Y	Ú	N	O	R	H

TAJENKA:

Markéta Šipanová, 7. A

ZIMNÍ KŘÍŽOVKA

1. Sobi táhnou Santovy ...
2. ... prázdniny
3. Když hodně ... vše je pod bílou pokrývkou.
4. Zimní boty do sněhu:
5. Sněhové ...
6. Bruslí se na ...
7. V prosinci slavíme ...
8. Mráz na okna kreslí mrazivé ...

Markét Šipanová 7.A

VYHLÁŠENÍ SOUTĚŽÍ

V zimním období se na naší škole uskutečnily hned dvě soutěže. Jelikož nám letošní zima přinesla bohatou sněhovou nadílku, vyhlásila paní učitelka Šteřlová soutěž o nejhezčí stavbu ze sněhu. Soutěž byla rozdělena do dvou kategorií. A kdo se vlastně radoval z prvních třech příček? Výhercům gratulujeme!

Vyhodnocení soutěže – Stavby ze sněhu

Kategorie SNĚHULÁCI:

1. místo: Klára Průšová 3. B

2. místo: Věra Šimonová, 8. A

3. místo: Adéla Kovářová – Olaf, 6. A

2

1

3

Kategorie OSTATNÍ STAVBY:

1. místo: Viktorie Ohrazdová, zámek - 2. B

2. místo: Šimon Šober, Golem – 4. B

3. místo: Dominik Šícha, Psí bouda – 8. A

Druhou soutěž organizoval pan učitel Bartoň. Soutěžilo se o nejhezčí masopustní masku. Kdo měl v této soutěži obsadit výherní příčky a jakou cenu dostane? Čtěte níže! Všem výhercům gratulujeme!

I. kategorie: předškoláci

1 – 2. Bušta Jan	36 bodů – plyšák dle výběru
1.- 2. Hatala Robert	36 bodů – plyšák dle výběru
3. Matyáš Zdeněk	30 bodů – plyšák dle výběru
4. Mazáková Lenka	27 bodů – plyšák dle výběru
5. Ambrož Martin	24 bodů – plyšák dle výběru
6. Čierná Zdeňka	20 bodů – plyšák dle výběru

II. kategorie: 1. – 2. třída

1. Hatalová Kateřina	26 bodů - talíř
2. Hanzalová Eliška	17 bodů - boby
3. Slávik Jáchym	12 bodů - podsedák

III. kategorie: 3. – 5. třída

1. Kudláčková Ester	19 bodů - talíř
2. Sláviková Karolína	18 bodů - boby
3. Jelínková Ema	17 bodů - podsedák

IV. kategorie: vítěz online hlasování

Celkem odevzdáno 33 439 hlasů

1. místo: Karolína Slavíková, 3.A – koloběžka
2. místo: Zuzana Bartošová, 3.A – hra Česko
3. místo: Jáchym Slavík, 1.B – hra Věžeňský ostrov
4. místo: Ema Jelínková, 3.B – kuše
5. místo: Jan Lužák, 5.B – luk
6. místo: Kateřina Hatalová, 2.B – meč velký
7. místo: Eliška Hanzalová, 1.B – meč malý

8. místo: Lenka Mazáková, předškolák – náhrdelník kočička

9. místo: Tereza Čierná, 2.B – náhrdelník kočička

10. místo: Zdeňka Čierná, předškolák – náhrdelník kočička

11. místo: Robert Hatala, předškolák; Nikola Moučková, 2.B – náhrdelník kočička nebo jojo nebo dřevěná propiska

12. místo a všechna další – dřevěné jojo nebo dřevěná propiska s motivem zvířátka

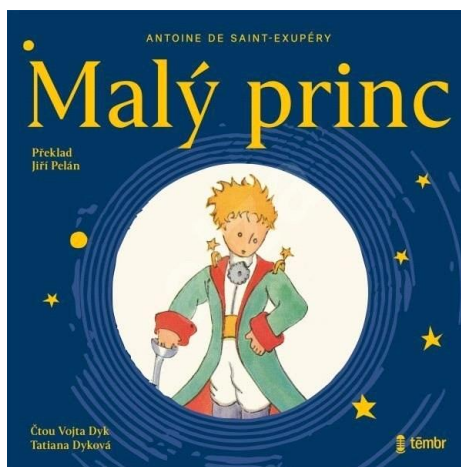

REDAKCE DOPORUČUJE

Malý princ vydaný v roce 1943 je nejznámější literární dílo francouzského spisovatele a pilota Antoina de saint-Exupéryho. Kniha vypráví příběh pilota (samotného Exupéryho), který ztroskotá na Sahaře a tam se setkává s Malým princem, jenž jsem přišel z daleké planety.

Kniha byla přeložena do více než 180 jazyků. Proдалo se celosvětově více než 140 milionů kopií. Jde o jednu z 50 nejprodávanějších knih. Dílo bylo zpracováno v několika filmových adaptacích, včetně filmového muzikálu, dvou oper a jednoho animovaného seriálu. Dále je také na trhu audiokniha, kterou namluvili manželé Dykovi.

Knihu i poslech audioknihy moc doporučuji.

Zdroj: Dobrovský

Nela Zemanová 7. A